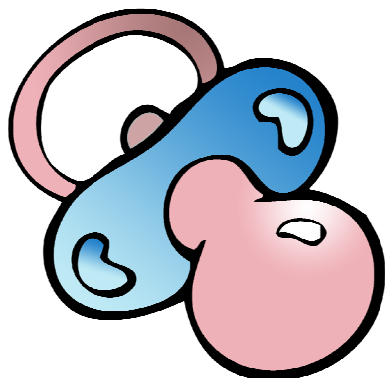

Carta de la Víbria del Poble Nou a tots els nens i nenes que ENCARA PORTIN XUMET...

El Poblenu, primavera de 2021

Segur que els vostres pares us han dit més d'un cop que ja comenceu a ser massa grandets per seguir xarrupant el xumet, i vosaltres potser els donaríeu la raó, però es tant agradable seguir xarrupant... i és que el xumet és una cosa tant entranyable, tant desitjada...que no es pot llençar així com així. I ni molt menys donar-lo a qualsevol !

Però heu de reconèixer que ja comenceu a ser unes donetes i uns bordegassos i que això d'anar xarrupant el xumet no queda gens elegant. I a més, fa molta nosa quan voleu dir alguna d'aquestes paraules que acabeu d'aprendre...S'ha de reconèixer, doncs, que els vostres pares tenen raó.

I AQUÍ US PREGUNTEU: Si deixo el xumet que en faig? El llenço? A qui el dono?...

CAP PROBLEMA !! DONEU-ME'L A MI, A LA VÍBRIA DEL POBLE NOU.

Jo guardo els xumets de tots els nens que no saben què fer-ne i estigueu tranquils que en tindrè cura com si fos meu, amb tanta cura i estimació com ho faríeu vosaltres.

Si voleu donar-me el vostre xumet, només cal que el vostre pare o la vostra mare us apunti **al formulari** que trobareu al web **dracpoblenu.cat**, així podreu venir el **diumenge, 23 de maig, a les 12h del migdia, a Can Saladrigas**, a donar-me el xumet i a veure les Ballades dels Marrecs.

Molts petons, petonets, i petonassos !! de la Víbria del Poble Nou.

La Ballada dels Marrecs de la Víbria

Els nens i nenes que ja s'han fet grans donen els seus xumets a la Víbria del Poblenou que els ofereix una ballada, la Ballada dels Marrecs.

Aquí en teniu la música

I la lletra

Si ets un nen o ets una nena
i encara dus xumet
treu-te'l, ara, de la boca
i fes-ne un farcellet

Te l'emportes a la Rambla
a finals del mes de maig
i me'l poses de garlanda
que després riurem a raig

Sóc la Víbria, sóc la Víbria,
un dels dracs del Poblenou.
Sóc mig serp, sóc mig femella
pels queixals vaig treien foc

I si un dia tu sents pena

per aquell xumet perdut
enrecorda't que la Víbria
el té vora d'aixopluc

Quan oblidis la infantesa
I el teu estimat xumet
pensa que dins de la Colla
te'l tenim ben guardadet

Sóc la Víbria, sóc la Víbria
un dels dracs del Poblenou.
Sóc mig serp, sóc mig femella;
ara ja no em tindràs por.

4 de maig de 1995

Autora: Esther Álvarez Puerto, 1997

